

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. Circa sollicitudinem alendorum domesticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

discolos habuerunt, & cum magna patientia suppor-
târunt, ob oculos ponere, qualia esse possunt. Ad-
mi & Evæ in Caino, Noë in Cham, Isaaci in Esau, Da-
vidis in Absalone, & plura similia.

§. III.

Tentatio III. Circa sollicitudinem alendo-
rum domesticorum.

LXXXI. **D**Orothea Uxor nobilis cum Doro-
theo Marito suo, per incendium om-
nibus suis bonis, ipsaque domo spoliata, & ad extre-
mam inopiam redacta, gravissimè affligitur, eò quòd
media amplius non habeant ad se, suosque domesticos
alendos; nec videant, quomodo ea acquirere amplius
possint, cum laborare, utpote labori non assueti non ve-
leant, mendicare autem erubescant. Quæritur quomo-
do contra ejusmodi tentationem roborandi sint illi
conjuges?

Responsio.

LXXXII. Primò hortetur illos, ut patienter ferant
hanc jacturam bonorum suorum temporalium cum S.
Job, dicantque cum illo: *Nudus egressus sum de matris
Matris meæ, & nudus revertar illuc. Dominus dedit,
Dominus abstulit. Sicut Domino placuit, ita factum
est. Sit nomen Domini benedictum.* Sic enim me-
tò sperare poterunt, quòd, sicut DEUS Jobo pro-
pter tam insignem patientiam omnia restituit duplici-
ta & ipsis (si utile judicaverit) omnia deperdita re-
stituere possit: Certè necessaria non negabit; neque
enim ad solos Apostolos & Religiosos, sed ad omnes,
qui cum patientia & charitate dimiserint bona sua, per-
tinet;

inet, illa Christi promissio: *Omnis, qui reliquerit domum aut agrum &c. propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit.* Matt. 19. Audiant ergo S. Augustinum in Pl. 34. monentem: *Illum quare, qui deesse non potest. Subtrahuntur, qua dedit: nunquid subtrahitur, qui dedit?*

LXXXIII. Secundò celeberrimum Thomæ Mori Cancellarii Parisiensis exemplum ob oculos eisdem ponat, qui, ut in vita ejus refertur, sic conjugem suam per epistolam solatus est: *Intelligo, horrea nostra, & vicinorum aliquot cum omni frumento periisse incendio. Dolenda quidem (salvâ DEI voluntate) jactura tam copiosi frumenti; quia tamen DEO ita visum est, debemus omnino non solum patienter, sed & libenter hanc DEI manum in nos extensam ferre. Quidquid amisimus, Dominus dedit; Sed quia id inextimabilem nobis ademittit, Domini voluntas fiat: nunquam super hac re murmuremus, sed æqui, bonique consulamus, & DEO magnas gratias agamus tam in adversis, quàm in prosperis; atque si rectè calculum ponamus, majus DEI beneficium est hoc damnum, quàm ingens lucrum. Quid enim salutem nostram faciat, DEO magis, quàm nobis perspectum est. Rogo igitur, bono sis animo, & omnem tecum familiam duc ad templum, Deoque gratias age tam pro his, quæ nobis donavit, quàm quæ nunc abstulit, & quæ etiam nunc reliquit. Facile DEO est, si sic visum fuerit, augere nondum ablata.*

LXXXIV. Tertiò Hortetur illos, ut oculos convertant ad veras divitias, scilicet ad virtutes & bona opera; item ad cœlestia gaudia, quæ ipsis invitis auferri non possunt, uti nec ipse DEUS; sic certè leviter

ter ferent jacturam temporalium bonorum exemplo primorum Christianorum, ad quos S. Paulus Hebr. c. 10. scripsit. *Rapinam bonorum vestrorum cum grandine suscepistis, cognoscetes, Vos habere meliorem manentem substantiam.* Quis non gauderet, agrum suum grandine destrui, si grandio aurea esset? Atque talis grandio est tribulatio, utpote per quam regnum cælorum emimus. Iubeat ergo meminisse verborum Davidis Ps. 125. *Euntes ibant, & flebant mittentesmina sua* (offerentes pecunias, quæ ipsis auferentur) *venientes autem venient portantes manipulos suos.*

LXXXV. Quartò hortetur illos, ut bene considerent, quàm liberaliter DEUS aves in aëre, pisces in aqua, feras in silvis nutriet; quantò magis ergo hominibus pretioso sanguine suo redemptis necessarium victum non sit negaturus, maximè cum domesticum non tam ipsorum Parentum, quàm ipsius DEI Filij, utpote qui non corpus duntaxat, sed etiam vitam dedit. Meritò ergo salubre sibi D. Petri l. 2. consilium sequantur, & omnem sollicitudinem precipientes in DEUM, quoniam ipsi cura est illis.

LXXXVI. Quintò hortetur illos, ut Filios in amore Domini educant, & ab infantia timere DEUM faciant, hanc enim solam optimam esse hereditatem quam nemo illis auferre possit, & cum qua nullam necessarium ad vitam mediorem defectum sint parari; eam enim si Liberos instruxerint, audacter cum S. Tobia dicturos: *Pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus, si timuerimus DEUM, & recesserimus ab omni malo, & fecerimus bene.* Tob.

ut enim DEUS ipse per Psalmistam Pl. 33. dixit, *non est*
inopia timentibus eum.

LXXXVII. Sextò denique hortetur, ut, quàm pos-
sunt maximè, in ordinatam tristitiam, pusillanimitatem,
& diffidentiam in DEUM fugiant, ut quæ non modò
ad finem optatum nihil conducunt, sed potiùs gravi-
ter, nocent irritando DEVM, ut auxilia sperata ne-
get, quia in proprijs potiùs viribus, quàm DEO spem
suam posuerunt. Adhibeant ergo media, quæ pos-
sunt, & de reliquo omnem exitum DEO commit-
tant, contenti quocunque subsidio sibi submisso, &
memores dicti S. Pauli: *Habentes alimenta, & quibus*
utimur, his contenti simus.

§. IV.

Tentatio IV. Circa mortem Conjugum vel
Liberorum.

LXXXVIII. **S** Abina honesta Matrona valde dilige-
bat Maritum, & minimum Filiolum
suum, & ideo, quia mors utrumque eodem anno su-
stulit, inconsolabiter affligitur, & amarissimis, conti-
nuisq; lacrymis utrumque deflet. Quare vocatur Pastor
illius, ut, si non omnino tollere possit mærorem talem,
saltem moderetur eundem appositis doctrinis, & so-
larijs. Quæritur, quomodo id præstare debeat?

Responso.

LXXXIX. Inprimis illi ostendat, quàm exiguam
tristitiæ causam habeat, sive DEVM, sive Defunctum,
sive seipsam attendat. Si enim primò ad DEVM
respiciat, ille repetit, quod suum erat: Si ergo, dum
Depositarius repetit depositum suum, id volentes &
lat